

ruită cu hotărâre, ca moștenitorul de tron să rămână la sinul mamei sale, deși acesta își cauzează mie greutatea, că în fiecare an trebuia să facă drumuri mari pentru a-mi cerceta fiulul. Faptul acesta explică marea înfăptuire, cu care fu întâmpinată în întregă Serbia sosirea moștenitorului de tron.

Atât propunerea, cât și ulterioara mea cerere de divorț am știut să le țin cu totul secrete și ce privesc persoana mea, decât s'ar fi stabilit între noi o înțelegere, nici odată n'ar fi ajuns lucrul în publicitate. Der de-odată mă pomenii cetind în diare telegramele reginei către Sinodul, către metropolitul și către ministerul în textul original din vorbă în vorbă. Am vădit atunci, că întreaga afacere, cu toate amănuntele ei, este dată publicității... Regina este în rățacire de acele elemente nevrednice de încredere, ba pot și dice dușmănoșe statului, cari vreau să o facă să credă, că sunt supuși credincioși ai dinastiei și că numai față cu regele sunt dușmani. Acestei aserțiuni — deși neadevărul, ba chiar nebunia exprimată în ea este clară ca lumina soarelui — i dă însă credință acea parte a publicului, care nu are independența cugetărei. Acest mod de cugetare explică și faptul, aproape de necredut, că adevărată regina — deși în ziua premergătoare i s'a spus hotărât de către președintele poliției din Wiesbaden, că în cazul, decât moștenitorul de tron nu l'ar trimite la gară până la orele 10 a. m., va usa de puterea ofiului său pentru a duce pe moștenitor cu forța — a lăsat cu toate acestea să urmeze traducerea în faptă a acelor amenințări, așa că la despărțire n'a putut să dică altă ceva fiului său, căruia până atunci nimic nu-i tănuise, decât să-i rostescă numele câtorva bărbați declarați opoziționali, observându, că numai acești bărbați sunt sinceri amici ai moștenitorului de tron, ai părinților lui, toți ceilalți, încă chiar și consilierii aflați în oficiu, sunt cei mai mari inimi ai dinastiei...

Presă germană și maghiară din Austro-Ungaria, mai vârtos în urma purtării neînțelese a reginei, trebuie să o recunoască, că a scris foarte obiectiv și în ton moderat despre întreaga afacere. Natural, că nu pot să mă exprim astfel și despre acea presă din Ungaria, care pe mine mă uredă atât de mult, și cu atât mai puțin pot să mă exprim astfel despre presă din Boemia. Acestei presă, după cum se vede, nu-i place nici decum, că stau solid și credincios la marginea statului vecin; această presă dă expresiune cu totul pe față simpatiei ce-o are pentru lupta de subminare contra mea ca rege și contra

politice mele, decât poate să credă, că prin acesta se pune în contra intereselor austro-ungare și că face plăcerea Rusiei.

Nu e mirare de ră, decât în urma agitațiilor din ultima săptămână am devenit cam nervos și din asta cauză mi-am pus de gând să fac pe câteva săptămâni o excursiune la muni împreună cu fiul meu, care se află bine și voios și care acum și-a întrerupt studiile sale, afară de studiul muzicii.

„Budapesti Hirlap“ dice, că aceste plângeri ale lui Milan se referesc la presa sârbescă din Ungaria, care, împreună cu diarele cehe, agitază pe supușii Serbiei contra regelui. Cere dela ministrul președinte Tisza să ia măsuri contra acestor tendințe a unor panslaviști, cari la Neoplanta tradăză inamicului străin patria lor, pe Ungaria și pe Serbia.

SCRILE ȚILEI.

„Kolozsvar“ aduce șcirea, că ieri dimineață, 30 Iulie st. n., a murit în localitățile otelului „Panonia“ din Cluș prințul George Ghica. Prințul Ghica a fost om bătrân; a locuit în Cluș aproape 10 ani în care timp a dus o viață cât se poate mai retrasă. În corespondență n'a stat decât dora numai cu o rudeniă a sa din Franca, despre care se dice că i-ar fi fost mamă mașteră. Servitorul, care 9 ani de zile a servit pe stăpânul său în Clușiu, mărturisește, că în ziua premergătoare morții prințul a fost sănătos și că dimineața la orele 7 s'a aflat mort în pat, fără a se ști decât a avut vre-o suferință. Se crede că ar fi fost lovit de apoplexie. S'a dispus oficial secționarea lui pentru a se constata cauza morții. Despre cazul morții s'a telegrafiat consulatului austro-ungar din Bucuresci cu scopul ca să încunoscinteze despre acesta pe rudeni.

O telegramă din Berlin anunță, că în 26 l. c. a murit consilierul secret Dr. Hermann Bonitz în etate de 74 de ani. În anul 1849 Bonitz a fost chemat la Viena de către contele Leo Thun, unde a ocupat postul de profesor universitar pentru filologia clasică și s'a interesat pentru reorganizarea învățământului la școlile medii. La 1875 a fost chemat înderpt la Berlin unde a condus un gimnasiu. El a fost un mare susținător al studiilor clasice pentru școlile medii. Planul său

de învățământ l'am întrebuințat și noi în Transilvania până a nu fi fost introdusă noua lege ungară de instrucție.

Dintr'un tablou general al ministeriului român de finanțe cu privire la comerțul României cu țările străine în anul 1886 aflăm, că în anul 1886 România a importat mărfuri în valoare de 296,497,362 lei, adică: cu 63,409,816 lei mai puțin ca în 1883; cu 1,511,89 lei mai mult ca în 1884 și cu 27,958,212 lei mai mult ca în 1885. Tot în anul 1886 România a exportat mărfuri în valoare de 255,547,263 lei, adică: cu 34,896,984 lei mai mult ca în 1883; cu 71,431,721 lei mai mult ca în 1884 și cu 7,579,062 lei mai mult ca în 1885. Pentru mărfurile importate în 1886 s'au perceput taxe în sumă de 16,676,139 lei; pentru cele exportate s'a perceput suma de 497,456 lei.

La jubileul din Chiev a sosit o mulțime de oșpeți din toate părțile, între cari Arseniu, archimandritul sfântului mormânt din Ierusalim, metropolitul muntenegrean Ilarion, archimandritul bisericii grecești din Petersburg, archimandritul din Iași Donic și principele Voghore, tot din Iași. Din Bucuresci Costaforu redactorul „Epocei“. Din Serbia redactorul fôiei „Odjek“, precum și o mulțime de profesori și de comercianți.

Direcțiunea căilor ferate române face cunoscută, că cu începere dela 13 (25) Iuliu curent, s'a deschis linia Crasna-Dobrina pentru traficul de călători, bagage și mărfuri de mare și mică iuțelă.

Din România s'au exportat în cursul lunilor Aprilie și Mai din anul acesta 346,672 litri de spirit, reprezentând o țără de 3.288,327 grade. Cea mai mare exportățiune se face de fabrica Marinescu-Bragadiru, care singură a exportat în lunile de mai sus 107,674 litri.

După scirile mai nou sosite din Franca, recolta grâului de acolo, care se credea a fi aproape mijlociă, va lăsa un deficit. Plângerile sunt generale. Deficitul se poate evalua la a 5-a parte din recolta anului trecut. Săcara stă mai bine decât grâul; orzurile și ovăsurile sunt foarte frumoșe.

Cu privire la Tîrgul de rimători dela Severin buletinul direcțiunei din săptămâna acesta constată următoarea situațiune: Rimători intrați în tîrg până în ziua de 25 Iuliu 1888, 8499. Din a-

ceștia au eșit în zilele de 25, 27 și 28 Iuliu și s'au transportat în interiorul țării 718, și în Austro-Ungaria 618. Rimători uciși au fost 7; acei rămași în sălășe spre îngrășare 7156. Prețurile sunt tot în scădere, variând între 75 și 82 bani kilogramul, după deducțiunea de 45 kilograme viță la pîrchea de rimători și 4% reduși. Sănătatea vitelor este escelentă; sosirile însă au diminuat din cauza căldurilor.

Presemnele unor noue turburări în Cușteiu.

Cetim în „Egyetertes“ dela 29 Iulie următoarele, pentru cari lăsam răspunderea în sarcina acestei foi:

Locuitorii renumitei comune Cușteiu erau încep a murmura. În timpul mai nou ei și-au îndreptat mânia asupra notarului comunal Florentin Aurel, din cauză că acesta procede energic contra ômenilor blăstamați. Cu câteva zile mai înainte s'au aflat lipite pe ușa locuinței notarului două scrisori anonime, prin care notarul este amenințat, că va fi înpușcat.

Aceste scrisori sunt de următorul cuprins:

„D-le notaru! Îți fac cunoscut, că s'au conjurat contra d-tale să te omore. Păzește-te; d-ta ești peste măsură sever. Ține cu noi și te vom face bogat; decât nu vei face astfel, vei muri. Du-te de aici până când încă nu e prea târziu.“

A doua scrisore sună așa:

„D-le notaru! Îți fac cunoscut, că s'au hotărât să te impuce. Păzește-ți bine viața. Decă d-ta voiesci cu rigorea d-tale să ne nimicesci pe noi, se știe că vei fi perdat. D-ta nu vrei să fi de partea noastră, cu toate că vom să te facem om bogat. Adu-ți aminte că d-ta ești Ungur, pe când noi suntem Români...“

Florentin nu s'a speriat de aceste amenințări și nu s'a alăturat de partea blăstamaților, deși, considerând experiențele din trecut, cu drept cuvânt s'ar fi putut teme de amenințările ômenilor din Cușteiu.

Altmintrelea nici starea sigurității publice nu e pre bună în Cușteiu. Săptămânile trecute s'au întâmplat pe câmp mai multe furturi, ér Ioan Borcea a voit să lovască cu sapa în cap pe Popovits Dumitru, care era la câmp și pe care la rânit numai la un braț fiind că s'a apărut bine.

Toate acestea fac necesar, ca să se susțină și mai departe măsurile polițienesce extra-ordinare din Cușteiu.

Altmintrelea nici Birsul (Beregszo) nu stă cu mult înderptul Cușteului. Acolo încă sunt la ordinea zilei întem-

deau bătrân. Pentru norocul lui, lumea făcu numai haz de el, de aerul lui uimit.

Pe urmă, fiindcă înbetrâna, se făcu mai îndrăzneț...

Cuteză să s'amestice ér cu sătenii; și, ascultând cu băgare de seamă tot ce se vorbea, se încredință, că numai un singur om mai trăia dintre cei de pe vremea nenorocirii, și omul acesta care trăia era sindicul, om de o sută de ani, care mai că nu eșea din casă.

Însă într'o zi, luminat de bunul soare, Tagmer se puse pe fugă când zări pe unchișul acela în balcon.

(Finea va urma.)

O sârbătoare populară în Serbia.

Slava.

În Serbia locuitorii au un obicei special lor, care nu se găsește la popoarele vecine Croații și Bulgarii, cari sunt de aceeași rasă și a căror rudeniă cu Sârbii este așa de apropiată. Acest obicei constă în serbarea patronală numită Slava.

Din cercetările din urmă ale scrutarilor sârbi reese, că originea acestei sârbări se perde în cea mai depărtată anticitate. Ceea ce se poate afirma cu

siguranță însă este, că chiar în timpul păgânismului se sârbătorea în țera sârbilor Slava.

Atunci fiecare casă, adică fiecare familie sârbă, avea de casă (lari) sub a căror protecție se pune și ale căror favoruri și le asigurau prin daruri și sacrificii.

Sate întregi, precum și familiile a parte aveau deul lor (de casă); foarte des se vedeau sate întregi locuite de membrii unei singure familii.

După convertirea lor la creștinism, Sârbii păstrară acest cult al deilor domestici, chiar mai multe secole, pentru că obiceiul se înrădăcinase într'înși în așa grad, încât clerul creștin găsindu-se în imposibilitate a depărta această urmă de păgânism, se hotărî să lase neatins formele ceremoniale consacrate deilor de casă, însă dete acestor protectori ai căminului nume de sfinți creștini.

S'a atribuit acestora din urmă aceeași putere protectoare ca deilor de casă.

Intru cât privește alegerea sfântului, legenda face pe Sârbi să credă, că strămoșii lor adoptau drept patron

pe acela dintre sfinți, care era celebrat de Biserica în ziua convertirii Sârbilor la creștinism. Deși nenumerate generațiuni s'au suacordat dela începutul acestui obicei, ziua sârbătorii patronale a rămas aceeași, și celebrarea sa n'are nici un amestec cu ziua aniversară a sântului, pe al cărui nume l'a primit capul familiei botezându-se, ceremonie, care se vede de asemenea în alte țări slave.

Slava a păstrat printre vecuri caracterul său vechiu, și practicarea ritului creștin se amestecă cu usanțele păgâne; astfel, după rugăciunile către Dumnezeu pentru membrii familiei, urmăzând ofrandele către patron, apoi primirea rudelor și amicilor pe care fiecare le îngrijește cum e mai bine. Aceste recepțiuni anuale sunt însoțite d'o mare solemnitate pe care trebuie să o observe fiecare familie în unele localități. Sârbătorile durează adesea trei zile.

Darurile se compun: dintr'o luminare de ceară, o plăcintă de grâu fiert, tămăie, unt de lemn și vin. Luminarea arde până se dice toastul în onora sârbărei. În același moment se aduce tămăia de care pe rând se tă-

măia luminarea, plăcinta și oșpeții. Apoi se aduce vinul într'un pahar, din care pe rând vor înghiți de câteva ori membrii familiei și asistenții.

Aceștia, în timpul ceremoniei, sunt toți strinși împrejurul mesei pe care sunt puse lumânarea și celelalte obiecte ce compun ofranda. În urmă fiecare ia și mănâncă câteva grăunțe de grâu fiert, pe care preotul parohiei le-a binecuvântat, fiă la biserică, fiă în casă. După aceea preotul și capul familiei (uneori unul din invitați în locul celui din urmă) iau plăcinta și ținându-o fiă-care de câte o parte o taie cu ceremonie după ce au udat-o cu vin. Mai târziu se împart bucițele acestei plăcinte între asistenți. Restul de tămăie și unt de lemn se dă preotului să le întrebuințeze la biserică în timpul serviciului divin.

Fiă-care sat sârbesc fiind pus sub patronagiul unui sfânt, are, ca și familiile, ziua sa de sârbătoare în care se sârbătorește o slujbă sfântului și lui Dumnezeu, spre a le cere protecțiunea cerescă contra grindinei, secetei, ploilor mari, și în general contra a tot ce poate vătămă recoltele.

plările, cari probază, că starea siguranței publice este neglijată în mod extraordinar. Furturile prin spargere și uciderile produsă frică neîntreruptă nu numai între locuitorii din comună, ci și între locuitorii din întreaga Ungaria de mătădi și se pare, că cuibul matadorilor principal este mai cu seamă Birsoul. Aci stă ascuns pe la cumetrii lui renumitul Stoa Sâmpetranu. Acesta este pasarea cea bună, căruia i se atribuie ultimul atentat cu dinamită. Atentatul din vorbă a fost îndreptat contra notarului Andreșcu. Cu Stoa Sâmpetranu este încuscră jumătate comuna și de aici se explică cauza pentru care gendarmeria nu pōte pune mână pe el. Altmintrelea nu e mirare decă își jōcă mendrele după plac, căci ei imediat te amenință a aprindere și omor. Primăria comunală a cerut dela vice-spanul comitatului Timișōra, ca în interesul siguranței publice sē le trimită 24 gendarm; până acum însă această cerere a rămas fără nici un rezultat, ba ce e mai mult, nici cu privire la atentatul cu dinamită din rëndul trecut nu s'a pornit nici o cercetare.

Pentru împedecarea emigrațiunilor.

În mai multe orașe din Galiția au fost prinsți câțiva ōmeni, cari sunt în suspiciune, că protegiază pe emigranți prin mijlōce ne permise de lege. În privința acesta se comunică din Cracovia următoarele:

„Uneltirile unor agenți, cari îndemnau pe popor sē emigraze, au atras de multă atențiunea gendarmeriei și poliției de aici. Dumineca trecută, poliția cu consensul autorităților și alți procuraturei de stat din Wadowice, a luat în fine dispozițiile necesare pentru împedecarea acestor uneltiri. Marți dimineața au fost arestați în Oswiecip 19 indiviți suspecti și în proprietatea acestor arestați s'a aflat un milion în bani gata și hârtii de valōre.”

S'au făcutu totodată perchisițiuni domiciliare și în alte mai multe orașe ale Galiției. Până acum au fost prinsți în urma acestor perchisițiuni 22 de indiviți și alți 26 sunt în cercetare.

După cum se scrie din Lemberg, președintele cercului Biala, cu numele Froedrich, va fi pensionat fiindu acusat, că nu este destul de energetic și că prin acesta a ajutat indirect uneltirile agenților. În Oswiecie, un ōrășel cu abia 5000 locuitori, se află 10 agenți privilegiați pentru mijlocirea emigrațiunilor, cari dispun de numeroși agenți. Prin intervenirea acestor agenți au emigrat anul trecut în America 35,000 de ōmeni. Cercetările se continuă.

România și Esposițiunea din 1889.

În ceștiunea participărei României la esposițiunea universală din Paris, dela 1889, d-lu Berger, directorul general alți exploatațiunei, a adresat principelui G. Bibescu o scrisōre, pe care o aflăm publicată în „Epoca” și în care d-lu Berger face cunoscut, că ar putē reserva pentru esposițiunea română trei despărțituri din Galeria sud-vestică a secțiunei industriilor diverse, în Palatul din câmpul lui Marte.

D-lu Berger ar dori sē scie câtu mai curēndu, decă comitetul român se hotărășce a accepta acestu loc, singurul care mai rămāne vacant și de care, dișe d-sa, era sē dispunā în favōrea unei alte țeri. Acestu loc are o suprafață de 375 m. p.

Spre a da instalațiunii caracterul național, d-lu Berger rōgă pe comitetu sē stabileșca pe lungimea de 25 metri, care i-ar aparținē, o fațadă decorativă de stil român.

Comitetul va fi autorizat a întruni în acestu loc tōte produsele ce voru trimite expunētorii sēi naționali, afară de lucrările de artă (sculptură și pictură) cari și-aru afla unu loc mai potrivit în Palatul Bebelor-Arte, unde administrațiunea franceșă se însărcină cu tōte cheltuelile de instalațiune.

În urma acestei scrisōri, principele George Bibescu a adresat unu apelu cătră membrii comitetului național. În acestu apelu d-lu Bibescu face între altele cunoscut, că din interesul ce l'au avut pentru participarea României la această esposițiune a părăsit bāile dela Ems și s'a stabilit deocamdată în Paris, unde a format unu comitetu român al căru simbol se compune, pentru moment, din d-nii Al. Ciurcu, Hillel, Petre Mllo, Vladimire Ghica, C. Costescu-Comăneanu, I. Lenș; și a alăturat pe lângă acesti domni doi membri indispensabili franceși, cari, prin înalta lor valōre sciințifică și morală, prin activitatea și influența lor, voru face României cele mai mari servituri; aceștia sunt d. colonelul Dally din armata teritorială, fostu oficeru superior de znavi, oficeru alți Legiunii de onōre și personalitate cunoscută de totu Parisul, — și d. C. Lecoeur, arhitectu alți guvernului, om de talent, cavaleru alți Legiunii de onōre.

Prin acesti domni, dișe d-lu Bibescu, m-am asigurat deja unu biurou și unu șopron, pe care doi amici ni le voru ceda în mod gratuit. Acesta e unu adevēratu noroc, căci astăzi nu se mai gășesc decātu cu prețuri exorbitante.

Domnul Bibescu află necesaru, ca comisarul general român lu Exposițiunea universală franceșă sē trateze, chiar de acum, cu una din companiile maritime, și sē caute a obișnē ceva mai bine decātu cele 30 % deșe acordate prin caietul de sarcini alți Exposițiunii și de cătră Mesagerie Maritime.

Cātu pentru cheltueli, d-sa crede, că guvernul va consenți a acorda în scopul acesta 100 până la 150 mii de franc și cu această sumă crede, că România se pōte înfăși cu onōre la Exposițiunea franceșă. La casu de lipsă ar putē veni în ajutor și inițiativa privată

prin organizarea catorva mari serbări publice

Intēmplări diferite.

Sinucidere. Cassierul dela perceptoratul din Felegyhaza, Mihalovics Kalmān, după-ce a defraudat din banii de dare ai orașului 25,000 fl., s'a împușcat. Se dișe că lipsa de controlu a causat această defraudare, deōrece de 9 ani nimenia n'a controlat starea cassei.

Martori falsi. Dilele acestea s'au terminat cercetările pornite contra unei bande de martori falsi, ce s'a descoperit încă la finea anului trecut în Kun-Felegyhaza din Ungaria. Conducătorul bandei este unu așa numitu Fekete Urban, care a fostu odată invēștoru popularu și care dispune de-o avere de vre-o 25,000 fl. Intre matadorii principali se află mai mulți inși, cari asemenea dispun de avere. Persōnele de rēndu din această bandă sunt lipsite de orice avere; din taxele ce le primeau însă pentru depunerile lor false puteau sē trăișca bine. Când v'r'unul dintre fruntașii bandei avea lipsă de bani, făuria unu contractu cu doi martori falsi, ca și cum d. es. cutare or cutare i-ar datori o anumită sumă de bani; pe baza acestui contractu intentu apoi procesu și câștigă. S'au descoperit forțe multe înșelătorii de natura acesta, căci banda memorată își esercitā meseria ei timp de 12 ani, păgubindu nenumērați ōmeni. Afară de primul conducător, toți ceilalți membri ai bandei, între cari se aflau tete, femei bătrāne, feciori și băbați bătrāni, au mărturisit adevērul înaintea legii. Acești nefericiți ōmeni, cari pentru o depunere falsă primiau câte 5 fl., erau supuș unei discipline adevēratu militară.

Concertu în Brașov.

Māne, Mercuri, în 1 Augustu st. n. 1888 se va da o serată cu concertu în grădina dela Nr. 1. în favōrea fondului de pensiune pentru dirigenții de musică militară c. r. Musica militară va esecuta sub conducērea bravului ei dirigentu A. Kraus următoarea programă:

I. Ouvertura la opera „Oberon” de C. M. Weber. 2) Piesă nouă: „Donauweibchen” valsu de Ioh. Strauss. 3) Pilger-chor und Lied an den Abendstern din opera „Tannhåuser” de R. Wagner. 4) Prima esecutare: „Kommt du?” Polca franceșă de A. Kraus. 5) Prima esecutare: „Symphonia Nr. 6” de W. A. Mozart I Adagio. II Poco Adagio. III Menuet. IV. Presto. 6) Piesă nouă: „Frauentist”, gavotă de A. Czibulka. 7) Piesă nouă: „Moment-Aufnahmen”, potpuriu de A. Kraus. 8) Fragmente din opera un-

gurăscă „Bánk-bán” de Erkel Ferencz. 9) „Hora Transilvaniei” de A. Kraus.

Concertulu se va începe la orele 8 sēra.

SCRİ TELEGRAFICE.

Copenhaga, 31 Iulie. Impēratulu Germaniei a sositu aici eri la 11 1/2 din di. Forturile danese și corābiile l'au salutatu cu salve de tunuri. Pe vapōre private se aflau mulțime de ōmeni, cari au salutatu pe Impēratu cu aclamațiuni simpatice.

DIVERSE.

Banchetul surdo-mușilor. În Parisu s'a serbatu la 21 l. c. aniversarea de o sută de ani a institutiunii de surdo-muș. Aniversarea s'a serbatu între altele și printr'unu banchetu, la care au luat parte 200 de surdo-muș, între cari se aflau și mai mulți dame. La acestu banchetu, în adevēru liniștitu, erau și câțiva ōșpeți cari sciau sē vorbēșca. Se încinșe voia bună între surdo-muș, unii dintre ei începū sē toasteze, vești bine nu cu gura, ci cu ajutorul propriului lor modu de vorbire pe degete. Unul dintre oratorii a manifestat atāta sentiment în vorbirea lui, încāt mulți dintre „ascultători” involuntaru erupseră în aplause. Se vede dēr că și surdomușilor le este datu posibilitatea de a figura între agitarii.

Cursul pieței Brașov.

din 24 Iulie st. n. 1888

Bancnote romānesce	Cump. 8.70	Vēnd. 8.74
Argintu romānesc	8.68	8.70
Napoleon-d'ori	9.88	9.92
Lire turcesce	11.20	11.24
Imperiali	10.20	10.24
Galbin	5.88	5.91
Seris. fonc. „Albina” 6%	101.—	—
„ ” 5%	98.—	98.50
Banle rusece	117.—	118.
Discontulu	6 1/2—3%	pe anu.

Cursul la bursa de Viena

din 30 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	102.15
Renta de hārtia 5%	90.65
Imprumutul cāilor ferate ungare	151.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.80
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ungare	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.80
Bonuri rurale Banātu-Timiș	104.80
Bonuri cu cl. de sortare	104.80
Bonuri rurale transilvane	104.40
Mārci 100 imp. germane	60.87
Londra 10 Livres sterlinge	124.50
Imprumutul cu premiul ungurescu	130.50
Renta de hārtia austriacă	81.30
Renta de argintu austriacă	82.10
Renta de aur austriacă	111.90
Losuri din 1860	139.80

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Acēste zile de serbator cadu între Pașci și Rosalii. Fiindecă se întēmplă ca sē nu fiă biserici în tōte satele, se ia dreptu sanctuaru alți ceremoniei unu arbore frumos pe trunchiul căruia se gravēază o cruce. Acelu arbore de atunci se socotēșce ca unu obiectu de pōstare. Este oprițu de a se urca cineva pe el și d'a-i culege fructele, decă arbore fructiferu, și s'ar crede că se comite o fāră de lege tāindu-lu.

Deci, în ziua de serbator, totu satu se adunā în jurul acestui arbore și după ce preotulu binecuvintēază apa și pune câteva rugăciuni, țeranii ilu urmā în procesiune cu capul gol, purtāndu iōne, cruci, luminări și alte embleme sante și cātāndu rugăciuni pentru prosperitatea recoltelor și pentru fēșcirea locuitorilor.

Ei străbatu astfel livedile, câmpiile semănate și revin prin partea opusă ca sē se reînșcā la umbra arborelui sfantu, după-ce au ocolit totu satul. Apoi preotulu reincepe rugăciunile sale, se gravēază o cruce nouă în arbore și mulțimea începe se mânănce. Ōșpețulu este în generalu datu de sătenii cei avuți; alte ori asistenții și aducū fiecare bucatele lor.

Aceșta răpede schițare, permite cred, ca cineva sē și pōtā înfăși indetulu caracterulu generalu alți acestui obicei național, care a esistat tōtdeună la Sērbii și care este probabil, că se va conserva încă pentru multe secole.

(Va urma).

Castelul Peterhoff.

(Fine.)

Biserica e zugrăvită albă, cu poleeli bogate. Altarul e despărțit prin unu dișdu plin de sfinti, ca în tōte bisericile ortodoxe. Aceșta despărțitură (catapiteasmă) are trei uși. Cea din mijloc se numeșce ușa Impēratului; numai Ťarul are dreptulu a întra prin ea. Ea e mai tot-dē-una închisă cu unu grilaj, așa că se pōte vedē ce se petrece în dosul ei.

Ortodoxia permite de a se reproduce cu vāșeli chipul sfinților; ea admite cātul în serviciul religios, însă exclude ori-ce imagini sculptate și cātulu cu instrumente. În bisericile ortodoxe cātă cātece vechi, forțe frumose, luate dela Răsăritu mai tōte, unde au cădutu în uitare și la Roma se cātă cātece

orientale. Însă acește cātece nefiind însoțite de instrumente sunt forțe greu de executat și ceru multu exercițiu.

Trecēnd prin parculu englesu ajungu la Monplaisir, cășuțā mică de plăcere, ziditā de Petru-cel-Mare. Casa e aședată la o poziți forțe frumousă, între arbori tufoși.

Impēratulu Nicolae a făcutu multu pentru a înfrumusețā Peterhoff-ulu. Elu a construitu șosele în tōte părțile, a făcutu sē se sape o mulțime de basene pentru apă și a uscatu ast-feliu pământulu pe o întindere mare; a clădit în sfârșit o mulțime de vile în părțile cele mai rădicite și mai pitoresce. Una din acele vile semănā cu Charlottenhoff, de lângă Potsdam. Una din clădirile cele mai mari e Babizon, de unde se pōte vedē la mārē depārtare, atātu pe mārē, cătu și pe uscatu.

Îndată ce ai eșit din aceste frumose artificiale, dai de o mulțime de mlăștini, pline de buriene, mārē e cenușă și uniformă, când cerulu e ca leșia cum e adu. Cātu despre pavilionu alți e mārētu; e construitu numai în granit și marmură. Rēndulu de jos e de granit, tăiatu în stilu egiptean; colonele

ce încungiu paviionulu sunt negre și dintr'o bucată.

După prāndu, prințul ne luā la preumblāri în direcțiā Oranienbaum. Drumulu e forțe frumosu. La stānga, pe totu parcursulu, se întinde unu lanț de vile și grādine ca și pe drumulu dela Altonā la Blankenese.

Vila marei ducese Maria, numită Jerghevsk, atrage privirile tuturor. La începutu Oranienbaum era reședința amiralului Menciocoff; acuma aparține marei ducese Elena. Castelul semănā multu cu Peterhoff; clădirea principală are d'asu supra unu felu de cupolă, care pōrtā o corōnă de contē înaltă de vre-o douăzeci picioare. Douē pavilione sunt legate de clădirea principală prin galerii. În fața castelului se află o terasă; unu canalu conduce la mārē. Cāderile de apă lipsescu cu totulu. Cu tōte acestea vederea d'aci e mai frumousă ca la Peterhoff, pentru că Kronstadt-ulu, care se află în fața cu cupolele sale, insulele fortificate și pădurile sale, formēază unu tablou din cele mai pitoresce. Împărțirea internă a castelului e forțe practică și plăcută.

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala de fete române elementară din Șimleul Silvaniei susținută prin „Reuniunea femeilor române selagiane“ se escrie concursu cu terminu până la 15 Augustu a. c. st. n.

Emolumentele împreunate cu acestu postu sunt: plată anuală de 360 fl. v. a. plătită în rate lunare, cuartir liber în edificiul școlii și lemne de încălzit peste erna.

Doritorile de a obține acestu postu au să producă următoarele documente:

1. Atestat de botez.
2. Testimoniu școlastic, că au absolvat preparandia și că au

depus esamenul de calificare, precum și atestat despre ocupațiunea de până acum și despre purtarea morală.

3. Să se dovedească că posedă perfectu limba română în vorbire și scriere, de asemenea că vorbește limba maghiară. Va fi preferită, care va proba, că posedă și limba germană și e versată în lucrul de mână.

Concursele instruite în modul arătat sunt a se trâmite până la 15 Augustu a. c. st. n. la adresa subscrisului secretar al Reuniunii în Șimleul Silvaniei (Sz Somlyó).

Din ședința comitetului Reuniunii femeilor române selagiane ținută în 28 Iuliu 1888.

Clara Maniu,
președintă.

A. Cosma,
secretar.

Turnătoria și fabrica de mașini a lui SCHLICK

Societate pe acții în Budapesta.

Biurul central: VI. Waitznerring 57.—Despărțământul pentru mașini agricole: VI. Aeussere Waitznerstr. 1696—1699.

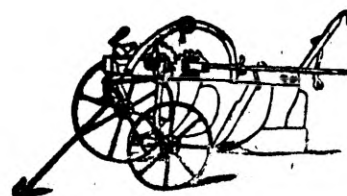
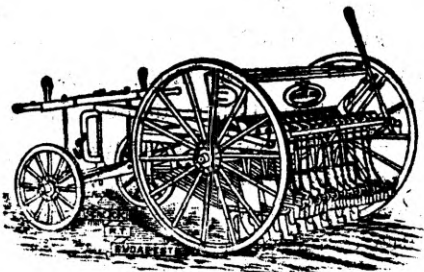
MAȘINELE DE SĂMĂNAT

„TRIUMPH“

patentate ale lui Schlick

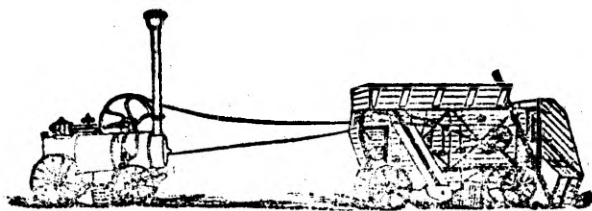
Cea mai mare distincțiune:

Diploma de onoare de aur la concurența internațională de pluguri în Hatvas.

Pluguri pentru una brazdă patentate a lui Schlick pentru 2 și 3 brazde, Rayol. 2 premii dințiu, Medalii de aur și încă alte trei distincțiuni.

Pluguri originale pentru o brazdă ale lui Schlick și Vidats, pluguri pentru săpă și moshorăie, Extirpatore etc.

Garnituri de treierat cu vaporu, Garnituri de treierat cu vârtej (Göpel).

Morți pentru curățit, Morți pentru măcinat, Mașină pentru preparare de nutreț etc.

PREȚURILE CELE MAI EFTINE. — CATALOAGE LA CERERE GRATIS ȘI FRANCO.

12-8

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRĂȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai noue mijloce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primește și efectuează totu felul de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aur, argint și color, tabele, etichete de totu felul și executat elegant.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în color.

Disponendū de mașini perfecționate și de isvore eftine pentru procurarea hărtiei, stabilimentul nostru tipografic este în pozițiune a esuta ori-ce comandă în modul cel mai esact și estetic precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū în biurul tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiul I, cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.